

Ala Kemal

– İ.ÇELİKLİ · 03 Nisan 2014

“ulen lebbeyk böcüsü o deęi,
dedięin gibi
hekaye doęru da! bak hinci
bizim köye bi çok yünsek mamir gelmiş
dünnenin taaa öteki ucundan
get get get birmez.. taaa Yenişarbademli'den;
adı üsdünde “ormançı”,

bu gafayı gasıtmış,
“güçcük dağları ben yaratdım”cı
asdığı-asdık, kesdiği kesdik..
gör bii!
sanki köylük yerde çalı kesmeyen var gibi;
aęaç kesennere veriyyo cezayı
verip-alıp yağdırıyo,

harman vahdı milletin canı burnunda,
goya bu mamir ehtiyacı olannara
keresde yazıvıyo
enişdesi ormancı ya;
gari.. peşinden esmeyo[1] Fe(y)zillahların Necatiyi
Necati ne derse o!”

“çok yünsek bi mamir filan emme, nassı
burnundan kıl aldırıyoru
zirat boęası gibi
sarı, şişman, gırvatlı
saşları arkaya daralı
bi ğasalıyo, bi ğasalıyo kuu
sanısın makaryosun dölü
bi de hanımı var kii
sanısın peygamber gülü
abıla adım atarkana bile besmele çekiyoru
sanısın aklına geldikçe namaz gılıyoru
verip alıp okuyup-üfleyoru

ta öyle, duyduğumuz, gördüğümüz,
bildiğimiz gibi biri deęi
maşallah-subanallah; hani Al(i) Ercan dedikleyin
“Dünne gurulalı böyle
Eyiler kötüye düşer”

adam kert-kört, şeytan depesine bi endir deyoru
emme garısı ermiş derecede Müslüman
gocasının depesinden kılıcını esirgemeyoru
bi adım gerisinden galmayoru,
üflesen uçacak, mekke yapraa ğibi
narin mi narin, zılla yuka

adam avlıya, ahırlara girip bakacak
“tavanlara ağaş döşemişsiniz” deye ceza yazacak
basacak cezayı ya;
“-aman hayatım, bit-pire vardır yaa!
girme lütven Mehmet Bey” deye,
içeri sokdurtmuyo onu
kendi asla çamıra çatlağa
tavık bokuna basmuyo ağa
elinde mendil, fira burnuna dutuyoru

derkene sıra Aladellerin eve geliyoru
her taraf çelen
her taraf ağıl
neyinen yapıldı
tabi dağdan-daşdan kesilen ardıçlardan

yetmez gibi Ala Kemal da ev işletçek
kereste e(h)tiyacı var
altı-üsdü iki göz evi-damı var
çoluk-çocuk etişmiş
iki ğün sonura el içine çıkacak
nişan-düğün dedikleyin
o(ğ)lan evercek, kız gelin etçek
“ehtiyaç keresde yazılayın” demiş
kime yarım metiro verilmişde “ı-ıh” demiş
senin ki Necati Ağaya arzetmiş

ormancıya göre de
Ala Kemal cezayı bin kere hak etmiş
adam esip-yağıp duru
“bunnar ne bunnar”
sağa bakıyo ceza, sola bakıyo ceza
adım atıyoru, niza
dert dinneyen kim boba!

Ala Kemal
o ara yerde bi böcü görmüş
hemen atlamış
“-aman efendim sakın basmayın”
adam bakmış
“-neyye”
“-olur mu efendim Lebbeyk Böcüsü”
“-o da ne ki” deyyo
“baya bildiğin pis bir böcek”
“-aman efendim ne deyonuz
dinimizçe en mübarek böcü
ona küfür de, “pis” demek de
helbet en büyük günah, töbe haşa
ama tabi ameller niyetlere göre
siz bilmediğiniz için günah sayılmaz
Allah nafaza,
maazallah çarpılısınız”

tabi hanımı hemen atılmış
“-neymiş beyefendi,
bu böceğin mukaddesliği
hamdolsun Allahımmm”
“-hanım abla!
siz daha eyisini bilirsiniz ya
bir kul! ermişlik derecesine gelirse
bu böcü uçalak gelir
o mubarek gula gonarımış”
“-yaaa..?
şükürler olsun Ya Rabbim
Güzel Allahıım”

Ala Kemal;

“-o demek ki “Lebbeyk” deyelek
Canab-ı Allah sizi hacca ça(ğ)ı rıyodur..

...

tabi siz şeerdesiniz emme
mütemadiyen dağda bayırda
koruda ormanda dolaşıpduru
me(he)ndis beye gonmuşdur
ne de olsa görevini bi-hakkın yapıyo
ormanı goruyoru
helbette Allah indinde bunnar
sevap hanesine yazılıyodur
hatta “lebbeyk” de denilmiştir belki!

.....

mendis bey bu lebbeyk böcüsü
size gondu muydu”
adam gasıtmış, oralı olmamış,
gayat zert
“-konmadı kardeşim”

Ala Kemal izbar etmiş

“-belki de siz fark etmemişsinizdir
meendiz bey”
adam başını hayır manasında sallamış
“-konmadı dedik ya
saçmalama kardeşim”
“-efendim belki de hıhm!
ürüyanız da bile gonmuşdur...

...

gonmuşduurrr”

...

“-ya da “lebbeyk” deyelek
çağrıldınız da
ömrünüzü tahsilinan geçirdiğinizden
bu gavır okullarında öredilmez ki böyle şeyler,
tabii bilmeyinçe dee
fehmetmemişsinizdir”
“-çağrılmadım kardeşim”

“-efendim bilmediğiniz uçu
gayat normel günahı vöbali yok bunun”
“-bırak kardeşim böyle safsatayı,
işim var gücüm var benim”
“-siz bilirsiniz efendim” demiş Ala Kemal

bu sefte de garısı
“-öyle demeyin Mehmet Bey!
belki konmuşdur da
beyefendi amcanın da dediği gibi
bilmediğin için”
adam kestirip atmış
“-yau hanım konmadı
konsa bilmez miyim yau!
Allah Allaahh!!”

“-neden sinirleniyorsun hayatım
lütfen Mehmet Bey;
hatırlamaya bilirsın bitanemm,
gayet normaall
beşer-şaşar, hemen reddetme;
lütfen hayatım iyi düşün bakalım
aklına gelecek inşaallah”

“-yau hanım git şurdan
konmadı da,
rüyama da girmedi de”
gadin ısrar etmiş
“-peki lebbeyk de denilmedi mi”
adam daha sert
“-yau hanım sus!
denilmedi”

kadın boynunu bükmüş nassı yalvarıyo
“-öyle deme hayatım
Allah var sana muhakkak
lebbeyk gelmiştir
ben de eminim beyefendi gibi

bunca fedakarlık ediyorsun”

..

“-Allah indinde bunun
büyük sevabı olmalı değil mi”

“-yau hanım!!”

“-hayatım lütfen

iyi düşün

hep kırdı-bayırdasın

lebbeyk gelmediyse bile

muhakkak bu lebbeyk böceği

sana konmuştur”

“-tamam hanım tamam

iyi biliyorum.. konu, konu

çok iyi hatırlıyorum

konu tamam mı”

hanımefendi sevinçle

Ala Kemal'a dönmüş

“-bak beyefendi

eşim hatırladı

konmuş!!!

konmuuşş”

“-essah mı”

“-vallahı bakın hatırladı”

“-valla de”

“-vallahı billahi..

ooohhh!

çok şükür güzel Allahım

kendi elcağzımla hazırlarım seni

bakarsın birlikte

ha hayatım

yıllardır hep demiyor muyum sana

Mehmet Beeyyy”

“-abiy bak..

hatırladı birtanem

konmuş..

konmuş”

“-abla biz ona aslında bok böcüsü deriz
seninkini bi(r) bok sanmışdır da
ondan gonmuştur.”

.....

“-cezadan yırtmış tabi
ulen alt tarafı Allahın çobanı,
cıbirin,
garibenin teki,
ne uğraşırın fakirinen”

.....

“-gaybetçeği bişiy yok
sırça sarayın varısa bobam
gaybetcek bişiyi olmayan adamdan
patışahımış gibi kendini
gorucan-gollaycan”

Devlet Makamı ile ilişkisi olmaz
dağdaki çobanın, askerlikten sonra;
muhtarın cezasından n(e y)apsa kurtulamaz
Allah yardımcısı olsun
çatmışsa ormancıya
dağdaki çobanın gakmış şeyi, ganun
manun tanımaz..

[1] peşinden esmemek / eğsmemek / eğsilmemek : yanından eksiltmemek, devamlı birlikte olmak